

УДК 94(477.52):001.3+316.6

о. Мицик Ю. А.

ДО ІСТОРІЇ КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ

2001 року вийшов фундаментальний біографічний довідник, присвячений вихованцям та викладачам Києво-Могилянської академії (далі – КМА) [1]. До цього видання увійшли дані про 1500 осіб, особливо тих, які зробили значний внесок у політичне, церковне та культурне життя України. Однак цей перелік імен не є повним, оскільки архіви відкривають нові факти. Так, ми вивчили списки студентів КМА за 1737–1754 рр. [2]. Тільки з Глухівської сотні вдалося встановити 37 нових імен – студентів КМА (23 спудей походили з Глухова, а 14 – із сіл Глухівської сотні). Трапляються знахідки у несподіваних виданнях. Зокрема у коментарях до чотиритомника творів класика російської літератури С. Т. Аксакова, виданого у 1950-х рр., знаходимо відомості про вчителя письменника Івана Іпатовича Запольського (1773–1810). Він вчився в КМА та Московському університеті, з 1799 р. викладав фізику і математику в гімназії Казані, а з відкриттям там університету був ад'юнктом прикладної мате-

матики і фізики. Потім служив у Петербурзі в Комісії з укладення законів.

Продовжуючи архівні пошуки, ми виявили в зібранні Інституту рукописів Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського цікавий документ. Це зобов'язання 1744 р. священника Свято-Михайлівської церкви села Орлівки (йдеться очевидно про село в сучасному Куликівському районі Чернігівської області або сучасному Новгород-Сіверському районі тієї самої області) Дмитра Фащинського віддати на навчання в КМА свого 14-літнього сина Герасима (він уже вчився в КМА) та сина померлого священника тієї ж церкви 10-літнього Василя. Це було зроблено відповідно до указів цариці Єлизавети (очевидно указу Синоду) і київського митрополита Рафаїла Заборовського (до слова, вихованця КМА). Як бачимо, у вищих церковних колах дбали про піднесення рівня освіти духовенства, і цей документ тому зайве свідчення. Сподіваємось, що подальші пошуки відкриють нові сторінки в історії КМА.

Список літератури

1. Києво-Могилянська академія в іменах. XVII–XVIII ст. : енциклопедичне видання. – К., 2001. – 736 с.
2. Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського. – Інститут рукописів. – Ф. 160, № 172.

* * *

1744, жовтня 9 (вересня 28). – Зобов'язання священника Дмитрія Фащинського.

«Выдение. По указу ея императорского величества самодержицы всероссийской и по указу великого гспдина ясне в Бгу преосвященнейшаго кир Рафаила Заборовского, архиепископа митрополита киевского, галицкого и Малыя России, я, ниже подписавшийся иерей церкви стаго архистратига Михайла села Орловки, праведно объявляю, что иміется сын Герасим, літ ему от роду четырнадцат, который

обучается початков латинских в Киевѣ и другой сын Василий, літ ему от от роду десят, которой обучается грамотѣ славенской и псалтыры, измершаго той же церкви стаго архистратига Михайла села Орловки священника Михайла сына, и по силѣ вышписанного указу в школы латинские в Академию киевскую для училища представлени быт иміют. На сем и подписуюс 1744 года сентября 28 д.

Иерей Дмитрій Иоанов Фащинскій». (НБУ. – IP. – Ф. XIV. – № 5209. – Оригінал)

f. Mytsyk Yu.

TO THE HISTORY OF KYIV-MOHYLA ACADEMY

Матеріал надійшов 08.03.2016